

Assenpoester uit de hoven

1. Ze was nog jong maar zestien jaar, ze lonkte op een dag naar de liefde
met haar ravenzwarte lange haar, betoverde zij haar eerste geliefde
haar Romeo was echter uit de Heuven
en zij een Stadse van heel sjiek komaf
haar ouders vonden dus dat hij niet deugde
en zo riskeerde zij een straf

Refrein:

**Als je liefde weet te vinden aan de overkant
gaat je haartje sneller kloppen op de brug
let dan goed op je passen want je zit zo maar klem
als je maar op twee hakken thuis komt.**

2. Ze dacht aan hem nu ieder uur, vol spanning stond ze zingend voor de spiegel
ze kamde haar haar, en bekeek haar figuur en het wachten maakte haar kriegel
Vanavond zou ze 'm stiekem ontmoeten
hij zou wachten aan het einde van de brug
Bij haar ouders ging ze weg zonder te groeten
Als het poortersklokje luid ben ik terug

Refrein:

3. Ze zaten daar in 't hoge gras en hielden elkaars handen
ze zei dat hij de liefste was en hun beide harten branden.
Zo vergaten ze de tijd en en het werd donker
Op de toren liep de wijzer tegen tien
Zij voelde zich prinses en hij haar jonker
en in het maanlicht was hun sprookje goed te zien.

Refrein:

Als je liefde weet te vinden aan de overkant

4. Zo zaten zij heel dicht aan dicht met grenzenloos verlangen
Nog even en zij was gezwicht door zijn adem op haar wangen
Toen luidde aan de overkant de poortersklok
Geschrokken kwam zij plotseling overeind
Nog een kus en zij rende al naar de brug
Om bijtijds nog thuis te zijn.

Refrein:

5. Het meisje liep, maar ze kon niet snel, want ze liep op hoge hakken
En midden op de brug, je raad het wel, bleef ze tussen twee planken plakken.
Ze rukte zich los, toen hoorde ze knak,
en opgejaagd strompelde zij door
Bereikte de stad toen zonder hak
maar blij dat ze haar onschuld niet verloor

Refrein: